



Νέα Σελήνη Ταύρου

Λονδίνο, 7 Μαΐου 2024

Dermot Carroll

Καλησπέρα σε όλους και καλώς ήρθατε στον αποψινό διαλογισμό της νέας σελήνης στον Ταύρο που σκοπό έχει να ενισχύσει τα χέρια του νέου ομίλου των παγκόσμιων εξυπηρετητών.

Το πρόσφατο φεστιβάλ του Βεσάκ στον Ταύρο που πραγματοποιήθηκε πριν από δυο εβδομάδες αποτελεί την κορύφωση του πνευματικού έτους. Είναι η στιγμή που επέλεξε ο Βούδας για να κάνει την ετήσια, σύντομη, εμφάνισή του στην κοιλάδα του Βεσάκ στο Θιβέτ. Σ' αυτήν στέκει πίσω από τον Χριστό διοχετεύοντας πνευματική ενέργεια σε έναν συναθροισμένο όμιλο προσκυνητών, αναζωογονώντας τη σύνδεση ανάμεσα σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα και το ανώτερο βασίλειο που αναμένει την επιστροφή μας. Αυτό το μνημειώδες εγχείρημα είναι η συνέχεια των μεγάλων θυσιών που αυτοί οι δύο αδελφοί – ο ένας φέροντας τη συμπόνια, ο άλλος φέροντας την αγάπη – έχουν προσφέρει στην ανθρωπότητα μέσα από πολλούς αιώνες, βοηθώντας μας να ανυψώσουμε σταδιακά τις καρδιές μας προς το φως.

Εκείνοι που παρευρίσκονται σ' αυτό το ετήσιο γεγονός, είτε αυτοπροσώπως είτε στους εσώτερους κόσμους, είναι οι μύστες, οι μαθητές και οι ζηλωτές που καλούνται να υπηρετήσουν στο έργο αγάπης αυτών των δύο μεγάλων δασκάλων. Ως μέλη του νέου ομίλου των εξυπηρετητών του κόσμου θα μεταφέρουν τις ενέργειες που δέχονται στο Βεσάκ, προς τα έξω, στην υπόλοιπη ανθρωπότητα καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, όπως ακριβώς κάποιοι Χριστιανοί παίρνουν τον αγιασμό από την εκκλησία τους το Πάσχα και τον διανέμουν στις κοινότητές τους. Ο Θιβετανός μας λέει ότι ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου κυβερνάται από το ζώδιο του Ταύρου και προσθέτει, επίσης, ότι η «ενέργεια της αγάπης» συνδέεται κατεξοχήν με αυτούς. Στον Ταύρο, ο μαθητής ωθείται στην ατραπό από «την παρόρμηση της επιθυμίας» και η επιθυμία του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου είναι να μεταδώσουν την ενέργεια της αγάπης στους συναθρώπους τους.

Εύλογα μπορεί να σκεφτεί κάποιος, βλέποντας την κατάσταση του πλανήτη μας και των ανθρώπινων υποθέσεων σήμερα, ότι η αγάπη εξαφανίζεται. Οι οθόνες που όλοι κουβαλάμε μαζί μας είναι γεμάτες βία και διχόνοια. Οι φωνές για την ειρήνη δεν μπορούν να ακουστούν πάνω από την κραυγή για πιο πολύ πόλεμο, για ακόμη μεγαλύτερη βία. Σε τέτοιες περιόδους, τα λόγια που χρησιμοποίησε ο ποιητής Γέιτς για να περιγράψει τους συμπατριώτες του «...μεγάλο μίσος, λίγος χώρος, μας σακάτεψε στην αρχή», φαίνεται να ισχύουν τόσο πολύ για όλα τα έθνη του κόσμου, ακόμη και για εκείνα που υποτίθεται, ότι πρεσβεύουν ανώτερες αξίες. Φαίνεται να μην υπάρχουν δυνατές φωνές όσον αφορά το πνεύμα της ινδουιστικής πρακτικής της Αχίμσα, ή της μη βίας, η οποία ήταν τόσο καιρία στον πολιτικό ακτιβισμό του Μαχάτμα Γκάντι.

Η προσέγγιση του Γκάντι στην ιδέα της Αχίμσα υπερέβαινε κατά πολύ την έννοια της μη βίας. Αποσκοπούσε σε ένα είδος γεωπολιτικής αλχημείας, όπου κάθε πλευρά θα ήταν απαραίτητο να βγαίνει νικήτρια μέσα από τη διαμάχη. Τόσο μεγάλο μέρος της ανθρώπινης τραγωδίας προέρχεται από την επιθυμία της μιας πλευράς να εξοντώσει την άλλη, στέλνοντας έτσι την μπάλα κατεδάφισης μια μπρος και μια πίσω στη διάρκεια των αιώνων, καθώς ο τροχός του χρόνου επαναφέρει στο προσκήνιο το ίδιο σύνδρομο ξανά και ξανά. Ακόμα και μεταξύ όσων από εμάς, στο περιθώριο των συγκρούσεων, καλούμε για ειρήνη, συχνά υποβόσκει η επιθυμία η μία πλευρά να αναδειχθεί πιο ισχυρή από την άλλη. Όμως η αγάπη βλέπει μόνο ίσους κι έτσι αντί να επιθυμούμε μια εξειδικευμένη ειρήνη θα πρέπει, αντίθετα, να επιδιώκουμε έναν ειρηνικό κόσμο όπου όλες οι πλευρές ευημερούν, όπου δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι και όπου, σύμφωνα με τα λόγια του φιλοσόφου Γιούβαλ Νόα Χαράρι, «αληθινά ευχόμαστε το καλό και για τις δύο πλευρές». Αυτή είναι η οδός της Αχίμσα· ο δρόμος της καρδιάς και μόνο αυτός έχει τη δυνατότητα να φέρει τη δύναμη της αγάπης στο πλήθος των ανθρώπινων διενέξεων.

Ένα από τα κύρια καθήκοντα του νέου ομίλου των παγκόσμιων εξυπηρετητών είναι να αναδείξουν τη δύναμη της αγάπης. Τι θαυμαστή ευθύνη και σε μια εποχή με τόση έλλειψη αγάπης, τι δύσκολη πρόκληση. Η ανάπτυξη της αγάπης μέσα στην ανθρώπινη ψυχή συντελείται σταδιακά κατά τη διάρκεια των αιώνων της ενσάρκωσης, ξεκινώντας πρώτα από την αγάπη για τον εαυτό, στη συνέχεια από την αγάπη για την κοινότητα και τελικά την αγάπη για το σύνολο. Αυτή είναι η διαδικασία από την οποία πρέπει να περάσει κάποιος για να κατανοήσει την αγάπη στην πληρέστερη έκφρασή της. Κι έτσι, στην ατομική τους ζωή, τα μέλη του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου χρειάζεται να περάσουν από την ίδια διαδικασία. Μαθαίνοντας πρώτα να αγαπούν τον εαυτό τους, η δύναμη της αγάπης αναφλέγεται στην καρδιά και από τότε γίνεται δυνατή η επέκταση της αγάπης προς τα έξω προς τους άλλους κι ακόμη περισσότερο προς ανθρωπότητα συνολικά. Καθώς η καρδιά αναπτύσσεται και αυξάνει σε στοργική καλοσύνη, η μεταστοιχειωτική δύναμη της αγάπης γίνεται εμφανής. Για να απεικονίσει αυτή τη δύναμη ο δάσκαλος διαλογισμού Τζακ Κόρνφιλντ, αναφέρει μια ευλογία που έχει δει αναρτημένη σε βουδιστικούς ναούς, τμήμα της οποίας έχει ως εξής:

«όταν η καρδιά σου γεμίσει με στοργική καλοσύνη οι άγγελοι και οι ντέβα θα σε αγαπούν και θα σε προστατεύουν και τα ζώα θα αισθάνονται την αγάπη σου και δεν θα σε βλάπτουν και οι άνθρωποι θα σε καλωσορίζουν παντού».

Μία από τις προκλήσεις που ενδέχεται να αντιμετωπίσει ο πνευματικός αναζητητής είναι ότι, αναπτύσσοντας το νου, η ποιότητα της καρδιάς μπορεί να υποσκελιστεί. Υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις μοναρχών και δικτατόρων που αναπτύσσουν μεγάλα οράματα για τις κοινωνίες τους και στη συνέχεια στερούν από τους πολίτες τους τα βασικά δικαιώματα και τους μεταχειρίζονται σκληρά. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση, όπου οι προοδευτικοί άνθρωποι είναι πρόθυμοι να πληρώσουν υψηλότερους φόρους προκειμένου να υπάρξει βελτίωση για τους συνανθρώπους τους. Ωστόσο, συχνά μπορεί να είναι επικριτικοί και να χρησιμοποιούν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς για να περιγράψουν όσους είναι λιγότερο αστοί, οι οποίοι, αν και πολιτικά πιο συντηρητικοί, είναι συχνά πολύ πιο ανοιχτόκαρδοι και κοινωνικοί. Η αγάπη δεν μπορεί να έχει τέτοια όρια.

Προτού ο Χριστός καταδείξει στην ανθρωπότητα την εξαιρετικής σημασίας εντολή «αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν», ο Βούδας χρειάστηκε πρώτα να καταδείξει την πρακτική της συμπόνιας. Έτσι, για να βιώσουμε την πληρότητα της αγάπης πρέπει πρώτα να αναπτύξουμε τη συμπόνια. Η Αγιότητά του ο Δαλάι Λάμα λέει ότι η συμπόνια είναι σημαντική στην αρχή, καθ' όλη τη διάρκεια κι ακόμη αφότου ανταλαμβανόμαστε τα αποτελέσματα της πνευματικής μας προσπάθειας. Στους στοχασμούς του για τη συμπόνια αναφέρεται σε δύο σημαντικές τεχνικές για την ανάπτυξή της. Στην πρώτη αναλογιζόμαστε την «αβεβαιότητα των σχέσεων, την «παροδικότητα» και τον «πόνο» και καταλήγουμε να βλέπουμε τη ματαιότητα τού να «προσκολλόμαστε σε κάποιους ανθρώπους και να μισούμε άλλους». Στη δεύτερη τεχνική διαπιστώνουμε ότι «όλα τα όντα είναι τα ίδια όσον αφορά την επιθυμία τους να είναι ευτυχισμένα και απαλλαγμένα από τον πόνο». Επομένως, προσπαθούμε να αναπτύξουμε μια «αμερόληπτη στάση προς όλα τα όντα».

Αυτές οι τεχνικές μπορεί να αποβούν χρήσιμες για τα μέλη του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου, που προσπαθούν να φέρουν την ενέργεια της αγάπης στην ανθρωπότητα. Σε στιγμές που δύσκολα μπορούμε να αισθανθούμε την αγάπη, ας θυμόμαστε ότι η συμπόνια είναι ο παράγοντας ενεργοποίησης της αγάπης. Ας καλλιεργήσουμε τον σπόρο της συμπόνιας στην καρδιά μας και τότε η ενέργεια της αγάπης θα εισρεύσει στο νου μας.

Ας περάσουμε τώρα στον διαλογισμό μας ενισχύοντας τα χέρια του νέου ομίλου των παγκόσμιων υπηρετών.

Βιβλιογραφία

Αλίκη Μπέλη, *Εσωτερική Αστρολογία*

Dalai Lama (2001) *Stages of Meditation*, UK, Random House.

Easwaran, E. (1972) *Gandhi The Man. The story of his transformation*. The Blue Mountain Centre for Meditation. Berkley.

Harari, Yuval Noah, (2024) 'Is there a way out of the Israeli-Palestinian trap' *Financial Times*. 15 March.

Kornfield J. *Self forgiveness Meditation* [online] <https://www.youtube.com/watch?v=P-7OzbeGud8> accessed: April 2024